

Bedības

Bedības – pēdējie mūža godi.

Senie latvieši miršanu uzskatījuši par dabīgu norisi, par daļu no pasaules rituma, par Dieva likumu. No miršanas nebaidījās, jo to saprata kā pāreju no dzīves šai saulē uz dzīvi Viņā saulē. Dainās izteikta latviešu pārliecība, ka mūža garums šai saulē arvien ir Dieva ziņā.

Ej pie Dieva mieloties,
Mana dārga dvēselīte;
Dieviņam balti zirņi
Sudrabiņa bļodiņā.

(Latviešu tautasdziesma)

Ai, Dieviņ, ai, Dieviņ,
Kaut es arī jauns nomirtu!
Es gulētu kalniņā
Kā rozīte dārziņā.

(Latviešu tautasdziesma)

Ticējumi

- Ja bēru dienā jauks un skaidrs laiks – mirušais savā mūžā daudz laba darījis.
- Bēru mielasta pirmais kumoss jādod sunim. Kas to nedara, tam piesitas slimība.
- Skujām kaisīts ceļš nozīmē mirušā labvēlību palicējiem.